

— Свѣшникътъ е откраднатъ отъ васъ, ето и самия крадецъ.

Крадецътъ само мълчалъ и въртѣлъ очитѣ си като вълкъ.

Владиката нишо не казалъ, влѣзълъ въ гостната, взелъ и другия свѣшникъ, подалъ го на крадеца и му казалъ:

— Защо, приятелю, само единия си взелъ? Нали азъ ти подарихъ и двата?

Крадецътъ заплакалъ и казалъ на стражаритѣ:

— Азъ съмъ крадецъ и разбойникъ, водете ме!

Послѣ се обърналъ къмъ владиката и му казалъ:

— Прости ме за Бога и се помоли за грѣшната ми душа.

Прѣвелъ * * *

Маца и кученца

Кой казва, че не си живѣятъ добръ — Маца и кученцата! Погледнете само какъ сж я наобиколили и какъ сж се сладко разприказвали.

— Ами дѣ нощувашъ ти, Мацке? — питатъ тѣ.

— То се знае: или въ келера или на тавана.

— Ами какво правишъ тамъ?

— Та не знаете ли? Ловя мишки.

— Тѣй ли! Ами защо ти сж?

— Ухъ, какви сте! Ямъ ги — има ли нѣщо по-сладко отъ тлѣсти мишлета?

— У-у-у, мишки! Яде мишки!

— Ехъ, какво ли разбирате вие отъ сладость...